

Pelle och Stina. Ny lustig kärleksvisa

№1.

Kan ock sjungas som Slättervisan:
Nu är det soligt och varmt på näset.

Å härom året ja träffa Stina
och slängde te na en liten kyss.
Kom ej i håg et, för död å pina,
att nyss ja tatt mej en tobaksbuss.

Ho rynka näsa å börja fräsa:
"Tvi vale Pelle, du bär dig åt!
Gå bakom husen, spott genast ut en,
kom sen tillbaka, ska vi tänka påt."

Ja ble så flat som en pannekaka,
å lunka bort som en basad katt.
Å bussen fick jag minsann försaka,
ja slon i vägga så de sa sqvatt.

Sen geck ja te na, men då ho mena:
"Dej vill ja aldri i värta se.
Låt bli mej, Pelle! Ja går i stelle
te Jöns som tjen i granngåln breve."

Å så ho gnodde i väg, å knyckte,
å slo me nacken som stucken gås.
Ja sto å bliga e stunn å tyckte
hjärtkammardörra att den slo lås.

Hur ska ja göra? Ja tänkte köra
i sjön på huf! Å på detta vis
mitt lif förspilla. Men de gick illa,
omöjligt — de va för tjocker is.

Å ja fick korga, Jöns såg åt Stina,
så orätt här kan i värta gå.
Åt mej di skratta, åt mej di flina,
å ingen fästmö sto te å få.

Men den mej tar, den får kär som duger,
ty ja ska köpa båd tjol och sko